Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 695 van 29 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en die handelt in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, op 2 maart 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 29 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2026 met toepassing van (oud) artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 juni 2026.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat L. KAKIESE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegrondheid van het beroep

1.1. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 11 juni 2026 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

"De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies) van 29 januari 2026.

Het enig middel lijkt, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Verzoekster zet in het verzoekschrift niet uiteen op welke wijze de besteden beslissing artikel 8 van het EVRM schendt.

Dit onderdeel lijkt bijgevolg onontvankelijk te zijn.

Wat betreft artikel 1 van de wet van 29 juli 1991, deze bepaling definieert enkel de begrippen bestuurshandeling, bestuur en bestuurde. De Raad ziet niet in hoe de bestreden beslissing deze begrippen zou schenden.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing is gemotiveerd in rechte en in feite, zowel in het licht van artikel 7, eerste lid, 1° als van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Hierbij wordt rekening gehouden met de elementen die verzoeksters zaak kenmerken. Verzoekster toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing haar niet in staat zouden stellen zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62,§2, van de Vreemdelingenwet. Een schending van deze bepalingen lijkt dan ook niet te kunnen worden aangenomen.

Het recht om te worden gehoord maakt integraal deel uit van het recht van verdediging dat een algemeen rechtsbeginsel is naar Belgisch recht. Het beoogt te verzekeren dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en voordat een besluit wordt genomen dat zijn belangen op nadelige wijze kan beïnvloeden. Dit beginsel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste de mogelijkheid te bieden individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten. Het is aan de Raad om aan de hand van de specifieke en juridische omstandigheden van het geval na te gaan of de aantasting van het hoorrecht van aard is dat een andere beslissing zou zijn getroffen indien de betrokkene de gelegenheid had gekregen elementen ter rechtvaardiging van zijn standpunt aan te voeren. Om een miskenning van het hoorrecht aan te tonen, dient de verzoekende partij dus aannemelijk te maken dat indien hij was gehoord, een andere beslissing had kunnen worden genomen (cfr. RvS, nr. 14.593 van 27 september 2021 (c))

In de bestreden beslissing kan onder de rubriek "Gezondheidstoestand" gelezen worden: "(...) Voorts verklaarde betrokkene dat haar zoon oogproblemen heeft. Betrokkene heeft echter geen medische documenten neergelegd, noch bevat het dossier een aanvraag 9ter. Bijgevolg is de DVZ niet in het bezit van medische informatie waaruit zou blijken dat betrokkene momenteel in de onmogelijkheid verkeert om te reizen".

Dit vindt steun in het administratief dossier zodat verweerder niet kan verweten worden de zorgvuldigheidsplicht geschonden te hebben of een beoordelingsfout gemaakt te hebben. Verzoekster betoogt dat het niet volstaat dat het bestreden bevel steunt op elementen uit het gehoor in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Ze preciseert dat verweerder haar voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing de gelegenheid had moeten geven om gehoord te worden zodat zij had kunnen uitleggen dat haar minderjarige zoon een ernstig medisch probleem heeft dat zijn gezichtsvermogen aantast. Zij vervolgt dat ze ook niet de mogelijkheid heeft gehad om informatie te verstrekken wat betreft het schoolsysteem in Nigeria en het tekort aan geschikte scholen gezien de visuele beperking van haar zoon, noch heeft zij de kans gekregen om zijn medisch rapport op te stellen.
De Raad stelt vast dat verzoekster de medische situatie van haar zoon niet concretiseert , noch voegt zij enig stuk toe aan verzoekschrift ter ondersteuning hiervan zoals een gedetailleerd medisch rapport waarvan ze gewag maakt in haar verzoekschrift. Evenmin brengt ze concrete informatie aan over het gebrek aan geschikte scholen in Nigeria voor personen met een visuele beperking. Ze duidt ook niet concreet waarom een jong Nigeriaans kind geboren in Zwitserland in 2017 niet zou kunnen aarden in het Nigeriaans schoolsysteem waarnaar de bestreden beslissing verwijst. Verzoekster brengt m.a.w. geen tastbare concrete elementen aan die aanleiding hadden kunnen geven tot een andersluidende beslissing mocht verweerder haar gehoord hebben voordat hij de bestreden beslissing trof."

1.2. De verzoekende partij richt op 24 juni 2026 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij ter

terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partijen volharden in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift omdat de beschikking geen blijk geeft van een voldoende onderzoek ervan. Zij onthouden zich echter van enige concrete duiding op dit vlak. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking van 11 juni 2026."

1.4. Door louter te volharden in de opgeworpen middelen en niet te concretiseren voor welke elementen ervan in de beschikking geen voldoende onderzoek werd verricht, slaagt de verzoekende partij er geenszins in de inhoud van de beschikking aan het wankelen te brengen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op negenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN M. EKKA